

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 95 0 К 000003 11 Квлз
Бања Лука, 25.7.2011. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, те Обрена Бужанина, Биљане Томић, Виоланде Шубарић и Дарка Осмића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибич, у кривичном предмету против осуђеног Л. Ј., због продуженог кривичног дјела злоупотреба службеног положаја или овлашћења из члана 347. став 4. у вези са ставом 3. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости који је поднио бранилац осуђеног, адвокат Д. Б. из Б., против правоснажне пресуде Окружног суда у Требињу број: 95 0 К 000003 10 Кжк 2 од 11.3.2011. године, у сједници вијећа одржаној дана 25.7.2011. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев за заштиту законитости се одбија као неоснован.

Образложење

Правоснажном пресудом Окружног суда у Требињу број: 95 0 К 000003 10 Кжк 2 од 11.3.2011. године, донесеном након одржаног претреса пред тим судом, оглашен је кривим Л. Ј., због продуженог кривичног дјела злоупотреба службеног положаја или овлашћења из члана 347. став 4. у вези са ставом 3. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци. Осуђени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 4.055,50 КМ, те паушал у износу од 500,00 КМ.

Против те пресуде бранилац осуђеног, адвокат Д. Б. из Б. је благовремено поднио захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев) због повреде Кривичног закона и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку – Пречишћени текст (у даљем тексту: ЗКП), с приједлогом да се уважавањем захтјева укине побијана пресуда и предмет врати Окружном суду у Требињу на поновно одлучивање.

У одговору на Захтјев, републички тужилац је оспорио основаност захтјева, образлажући тиме да се наведеним захтјевом у суштини оспорава правилност и потпуност чињеничне основе правоснажне пресуде, а што не

представља законски основ за изјављивање овог ванредног правног лијека, па је предложио да се Захтјев одбије као неоснован.

Приликом одлучивања о Захтјеву, овај суд је испитивање повреда закона, у смислу одредби члана 353. ЗКП-а, ограничио само на оне повреде на које се позвао подносилац захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Захтјев за заштиту законитости се, у смислу одредби члана 349. став 1. ЗКП-а може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП (која се манифестује у повреди права на одбрану), а уз ограничења прописана у ставу 2. и ставу 3. овог члана.

Према образложењу Захтјева, осуђени (тада оптужени) је оглашен кривим за дјело које, према оптужници надлежног тужиоца, не представља кривично дјело, те је на тај начин, Захтјевом се тврди, учињена повреда Кривичног закона у облику који предвиђа одредба члана 312. а) ЗКП-а. Аргументима наведеним у прилог те тврдње се истиче да је, према ономе што се оптуженом ставња на терет, у питању финансијски прекршај који је застарио, а посебно се оспорава правилност утврђења побијане пресуде на којима је заснован закључак те пресуде да је осуђени прекорачењем службеног овлаштења прибавио противправну имовинску корист, присвајањем новца, у износу назначеном у пресуди.

На наведеним аргументима не може се, по оцјени овог суда, градити теза о повреди Кривичног закона.

Наиме, повреда Кривичног закона у облику који предвиђа одредба члана 312. а) ЗКП-а постоји ако дјело за које се оптужени гони, према чињеничном опису диспозитива оптужнице, није кривично дјело. Чињенични опис дјела у диспозитиву оптужнице и изреци побијане пресуде, по оцјени овог суда, одражава све битне елементе бића кривичног дјела злоупотреба службеног положаја или овлашћења из члана 347. став 4. у вези са ством 3. КЗ РС у продуженом облику, па с обзиром на то, нема мјеста супротним тврдњама Захтјева, којим се сугерише да је у питању прекршај финансијске природе.

Надаље, повреда Кривичног закона, као основ за подношење овог правног лијека против правоснажне пресуде, у смислу цитираних одредби из члана 349. ЗКП-а, подразумјева да су у тој пресуди потпуно и правилно утврђене одлучне чињенице, а да је правилном примјеном закона на такву чињеничну основу, требало донијети другачију одлуку. Могућност побијања правоснажне пресуде због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, овим ванредним правним средством није прописана, нити се повреда Кривичног закона као законски основ за овај правни лијек, може градити на тези о мањкавој чињеничној подлози пресуде.

Када се аргументима захтјева, према разлозима у његовом образложењу, доводи у питање правилност чињеничне основе побијане пресуде у погледу чињеница од одлучног значаја за постојање кривичног дјела на које се осуда по

правоснажној пресуди односи, а слиједом тога, на темељу таквих недостатака правоснажне пресуде, изводи тврдња о погрешној примјени Кривичног закона, онда се не може прихватити као основана тврдња Захтјева о учињеној повреди Кривичног закона, јер нужна претпоставка за основано позивање на ову повреду је, како је већ напријед наглашено, респектовање чињеничне основе побијане пресуде као потпуне и правилне.

Повреда одредаба кривичног поступка у виду повреде права на одбрану је означена као основ побијања правоснажне пресуде, а у образложењу се ова повреда везује за принцип *in dubio pro teo*, међутим при томе нису конкретизоване сумње у погледу правних питања које су рјешене на начин неповољнији за осуђеног, а нити су прецизиране чињенице и околности које би указивале на повреде других правила кривичног поступка у којима би била садржана повреда права на одбрану. Ради тога се не могу прихватити као основани приговори засновани на тврдњи да је у поступку доношења побијане пресуде почињен наведени облик повреде одредаба кривичног поступка.

Из изнијетих разлога, овај суд је у смислу одредбе члана 354. ЗКП-а одлучио као у изреци, те одбио као неоснован поднесени захтјев за заштиту законитости.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Желимир Барић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић